

Wie knabbelt er aan mijn huisje?

(een knutselwerkje voor de laatste dagen van het jaar)

Een heel enkele keer ontdek je van die knutselingen waar je O! tegen zegt. Dit keer heb ik zoiets voor jullie gevonden, echt iets heel bijzonders. Het is het sprookjeshuis van Hans en Grietje om zelf te maken en . . . later op te snoepen. Het vergt wel wat uurtjes tijd om het te maken, maar het is leuk werk en in de kerstvakantie heb je meestal véél tijd.

Je kunt dit snoephuisje best in je eentje maken als je een beetje handig bent, maar het is veel gezelliger om het met een groepje te doen: een stel vriendjes of vriendinnetjes, je eigen familie of een ander gezin. Nòg leuker is het, om er gezamenlijk twee of meer te maken en dan te kijken welk huisje het mooiste is geworden, maar daarover straks. Nu eerst de werkbeschrijving.

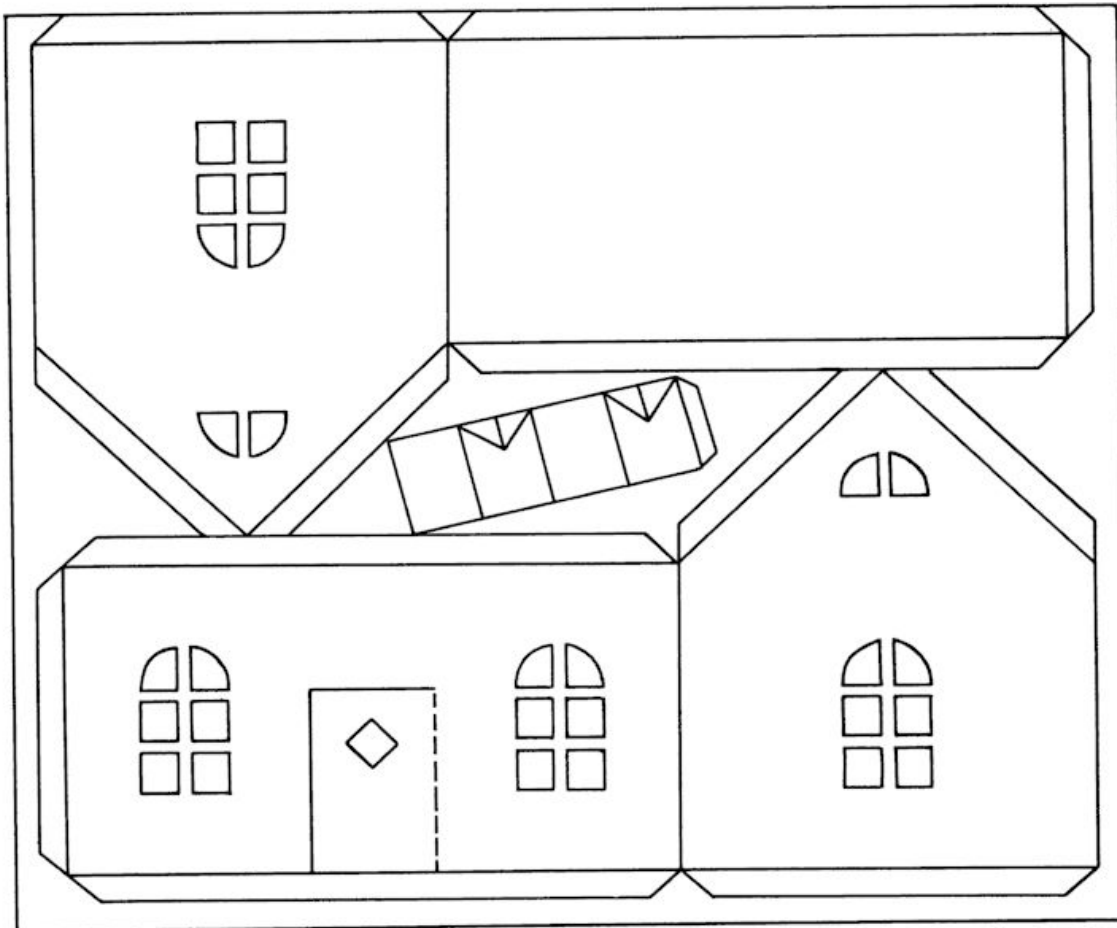
Het geraamte van het huisje bestaat uit dun wit karton. Het model hiervan is kant en klaar – en in verschillende maten – verkrijgbaar in Duitsland. Bijna alle levensmiddelenzaken en kantoorboekhandels verkopen het onder de naam „Knusperhäuschen”. Lang niet ieder kan echter aan zo'n kant en klaar geraamte uit Duitsland komen, maar bovendien is het heel best zelf te maken. Je hebt nodig:

voor de bodemplaat, waarop het huisje komt te staan, een stuk karton van 35 x 24 cm, voor de voorgevel met één zijwand – vouwnaden die aan elkaar geplakt worden meegeerekend – een stuk karton van 33 x 17 cm; voor de achtergevel met de andere zijwand ook een stuk karton van 33 x 17 cm. Het dak bestaat uit een stuk karton van 23 x 20 cm met een vouwnaad in het midden over de gehele lengte, 23 cm lang. De schoorsteen wordt gemaakt van een stukje karton van 10 x 3,5 cm. Zie de werktekening.

Je kunt zelf net zoveel of zo weinig ramen in het huisje maken als je wilt; een voorbeeld staat op de werktekening. Achter de raampjes, dus aan de binnenkant van het huisje, wordt een stukje doorzichtig rood papier geplakt vóór je het dak erop zet.

Het is verstandig om een goed soort lijm te gebruiken om de onderdelen van het huisje aan elkaar te plakken en op de bodemplaat vast te kleven. Als dit klaar is, plak je de bodemplaat vast op een stevige onderlaag: een flink stuk dik karton, een plaatje board of iets dergelijks. Het huisje staat dan wat steviger en je krijgt zo ruimte om later „een tuin om het huis aan te leggen”. Een – lege – kartonnen doos waarin nieuwe televisietoestellen verpakt worden is erg geschikt als onderlaag. Die kan namelijk zo in elkaar geschoven worden dat er een soort plateau met dubbele bodem van gemaakt kan worden, en in die dubbele bodem kunnen de batterijen worden verstopt als je een lampje in het huisje wilt laten branden. De randen worden afgedekt met stroken gekleurd crêpe-papier, die aan één kant tot franje ingeknipt worden en aan de andere kant op de bodemplaat vastgelijmd.

Tot nu toe was het allemaal eigenlijk nog maar 'voorwerk' wat je deed. Nu ga je beginnen om dit huisje van karton om te toveren tot een echt sprookjes-snoephuisje. In het sprookje van Hans en Grietje is het huisje gemaakt van brood met een dak van koek en de ramen waren van suiker. Wij doen het een beetje anders want we gebruiken taai-taai inplaats van koek, en van de suiker maken we plaksel om de taai-taai en het andere lekkers vast te plakken. Dan kan het snoepgoed later nog opgegeten worden. Als we het met lijm deden, zou het niet lekker smaken. Dat suiker-plaksel is heel eenvoudig te maken van poedersuiker met water: in een diep bord of een kommetje een à twee ons gezeefde poedersuiker doen, dan geleidelijk lauw water toevoegen en goed roeren tot een dikke brij is ontstaan. Niet te veel tegelijk maken, want de suikerbrij droogt snel in en wordt dan hard. Deze „suikerlijm” is hetzelfde wat je op taarten ziet. Dan heet het glazuur.

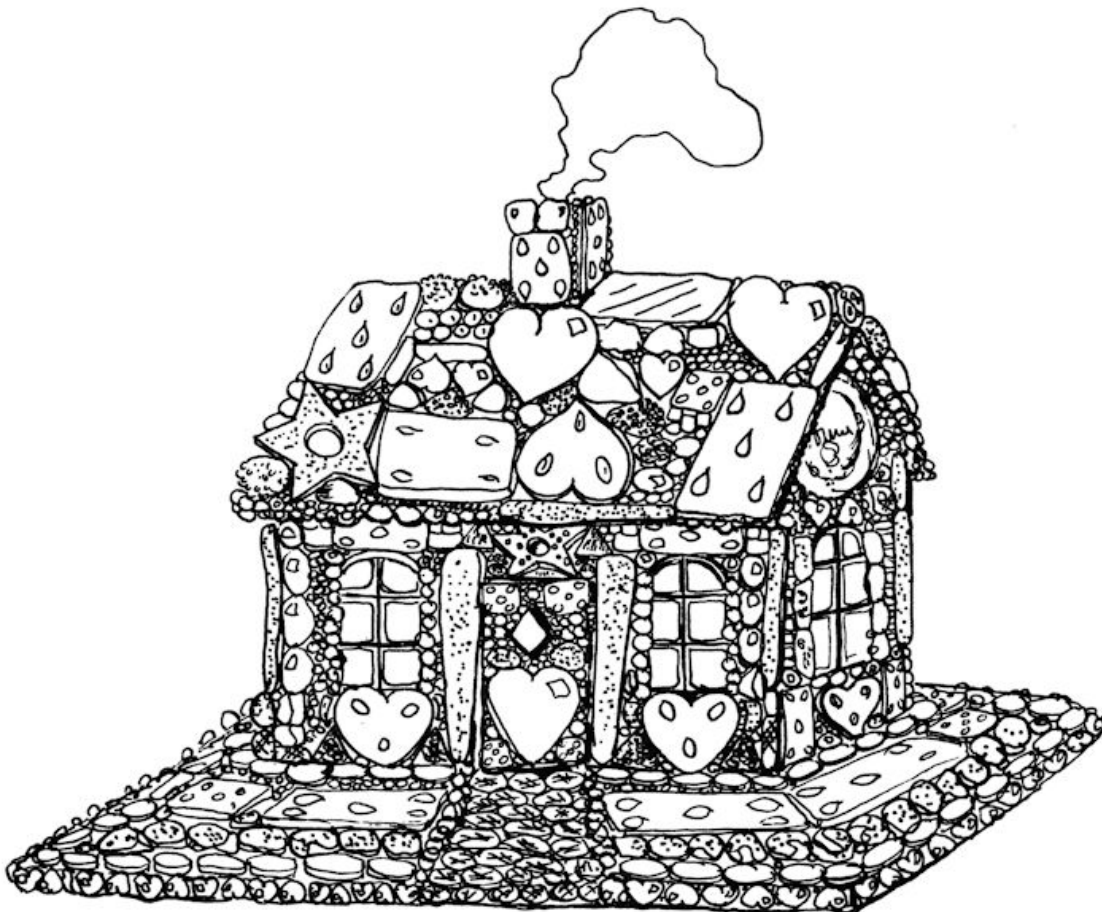

Als eerste laag neem je taai-taai. Het best lenen zich hiervoor stukken taai van ongeveer 5 x 2 cm, waarmee eerst het dak wordt beplakt. De taai-taai wordt stuk voor stuk aan een kant besmeerd met de suikerbrij – met een kwast of met je vinger!) – en in een rij op het dak geplakt en even aangedrukt. Telkens als er een stuk opgeplakt is, dit vaststeken met een speld (met gekleurde kop) in het midden, die je door de taai heen tot in het karton prikt. Als je bezig bent, zul je merken dat dit heel eenvoudig is en gemakkelijk gaat. De spelden zijn bedoeld om de taai – en het andere snoepgoed – vast te zetten en vast te houden tot de suikerglazuur droog en hard is geworden. Nog een rij eronder plakken en net zoveel tot het gehele dak volgeplakt zit. Het staat leuk om de randen van de taai iets over de kartonnen dakrand uit te laten steken. Als de stukken niet passen, kun je ze met een mesje op maat snijden. Na het dak volgen de muren; alleen de schoorsteen en de deur laten we vrij. Denk eraan dat je ook de kleine stukjes taai die je op maat gesneden hebt om een mooi aansluitend geheel te krijgen, goed met een speld vastzet.

Het suikerplaksel droogt vrij snel en als je klaar bent gekomen met de muren, zal het dak al aardig hard geworden zijn. Deze taai-taai-bedekking vormt een onderlaag waarop je naar eigen smaak het huisje verder kunt versieren met alle mogelijke snoepjes. Dat gaat weer op dezelfde manier: een kant van het snoepje in de suikerpap dopen of besmeren. Het snoepje op de taai vastdrukken en vastzetten met een speld met gekleurde kop, die je nu doorprijkt tot in de taai. Als het erg harde snoepjes zijn waar je niet doorheen kunt prikken – chocolade-guldens bijvoorbeeld – kun je ze met twee spelden aan de onderkant steunen, zodat ze toch op hun plaats blijven zitten tot de suikerbrij opgedroogd is. Soms gebruik je wat te veel suikerstroop en loopt het in een straaltje langs het dak of de muur,

dat hoef je niet weg te vegen; het geeft een leuk effect, net of het ijspegels zijn. Voor dit decoratieve versieren lenen zich alle mogelijke snoepfiguren: verschillende vormen en kleuren schuimpjes, rode en gekleurde dragees, flikjes, gehalveerde vruchtjes van marsepein, mopjes van roze of witte suiker en/of chocola, de 'zilveren' en 'gouden' chocolademunten, miniatuur sinaasappeltjes en citroentjes van suikergoed, borstplaatjes, roze en witte pepermuntjes, dropjes. Het is leuk om er wat uitgesproken figuren bij te hebben zoals sterretjes, banaantjes, hartjes, visjes, enzovoort. Bijzonder goed te gebruiken zijn de in sommige winkels verkrijgbare hartjes, sterretjes en rondjes van koek, waaroverheen een laagje glazuur of chocola is gespoten. De schoorsteen en de deur worden alleen met snoepjes beplakt. – Je kunt het huisje stampvol plakken – probeer ook hier en daar eens een paar snoepjes half over elkaar heen te plakken – maar natuurlijk kun je het ook zo doen dat er nog wat van de bruine taai-taai-ondergrond te zien blijft. Terwijl je bezig bent zie je zelf wel wat jij nu het mooiste vindt.

Als het huisje klaar is, ga je de „tuin aanleggen”. Ook dat kun je helemaal naar eigen smaak doen. Het gaat weer op dezelfde manier; de snoepjes of koekjes worden aan een kant met de suikerbrij ingesmeerd en op de bodemplaat vastgeplakt. Hierbij hoef je geen spelden te gebruiken omdat dit een horizontaal vlak is en alles vanzelf op zijn plaats zal blijven. Een paar suggesties voor de tuin: een paadje naar de deur maken van heel kleine ronde snoepballetjes of rode, grijze, zwarte, blauwe snoep'erwtjes; om het huisje heen een straatje of een terras plaveien met vierkante of ronde biscuits; een hekje maken met half doorgesneden petit beurrés of brusselse kermis of met lange vingers; een rotstuintje maken van chocolade-cocos- of pindarotsjes met suikergoed-bloemetjes; een vijver maken

van een stukje zilverpapier omzoomd met ringkoekjes of muisjesflikken.

Als je met de tuin klaar bent doe je een prop watten in de schoorsteen en laat het huisje een paar uur staan. Daarna voorzichtig, met een draaiende beweging, de spelden uit de taai en de snoepjes halen zodra de suiker goed hard is geworden. Je moet dat laatste echt heel zorgvuldig doen. Daarom namen we ook spelden met gekleurde koppen, die zie je gemakkelijker. Stel je voor dat iemand later per ongeluk een speld mee opeet als de snoepjes van het huisje afbroken worden!

En als je een handige vader of broer hebt, die een klein lampje in het huisje kan maken met een draad naar de batterij onder de bodemlaag, dan is het helemaal om O! tegen te zeggen!

Nu is het huisje klaar, maar het heeft nog geen bewoners. Je kunt de figuurtjes van Hans en Grietje en de heks kant en klaar kopen of uit een oud prentenboek of kleurboek halen, op triplex plakken en dan uitzagen – met een voetje. Je kunt ze ook zelf fabriceren van een pijpreiniger, een beetje stopwol en een oud lapje. De heks zet je in de half-open deur en Hans en Grietje waar je maar wilt.

Als het huis klaar is, is het zo mooi dat het bijna jammer is om het later te gaan afbreken en het snoep op te eten. Het kan weken blijven staan zodat iedereen er eerst veel kijkplezier van kan beleven voordat het lekker-plezier aan de beurt komt. De suiker wordt keihard, maar met een scherp mes kan elk snoepje er gemakkelijk afgebroken worden.

En omdat het kersttijd is, kun je juist nu véél met zo'n huisje doen. Je kunt er namelijk andere kinderen een heel groot plezier mee doen. Kinderen in een inrichting of ziekenhuis bijvoorbeeld die in deze tijd geen huiselijke gezelligheid kunnen hebben. Als je één keer de O!'s gehoord hebt als zo'n verrassing een kinderzaal wordt binnengedragen, dan sla je geen jaar meer over om zo iets in elkaar te knutselen voor anderen.

Veel succes en veel plezier!

Benodigheden

een kant en klaar geraamte van het „Knusperhäuschen” of dun wit karton met een klein velletje doorzichtig rood papier en goede lijm

een onderlaag

lampje en batterij met wat draad

figuurtjes van Hans en Grietje en de heks

wat gekleurd crêpe-papier

propje watten

een scherp mesje

een kwast

een doosje spelden met gekleurde koppen

een kop of bord

1½ à 2 pond poedersuiker; dit is voor het gehele 'plakwerk' ruim gerekend; meestal kan men met één pond toe

2 zakjes taai-taai van ongeveer 5 x 2 cm

ongeveer 1 à 1½ pond gevarieerde snoepjes; dit hangt af van wat en hoeveel er wordt gebruikt.